

EURÓPSKY PARLAMENT

2004

2009

Dokument na schôdzu

A6-0060/2008

4.3.2008

SPRÁVA

o nástrojoch správy založených na právach rybolovu
(2007/2111(INI))

Výbor pre rybné hospodárstvo

Spravodajkyňa: Elspeth Attwooll

PR_INI

OBSAH

	strana
NÁVRH UZNESENIA EURÓPSKEHO PARLAMENTU	3
DÔVODOVÁ SPRÁVA.....	8
POSTUP.....	13

NÁVRH UZNESENIA EURÓPSKEHO PARLAMENTU

o nástrojoch správy založených na právach rybolovu (2007/2111(INI))

Európsky parlament,

- so zreteľom na nariadenie Rady (ES) č. 2371/2002 z 20. decembra 2002 o ochrane a trvalo udržateľnom využívaní zdrojov rybného hospodárstva v rámci spoločnej politiky v oblasti rybolovu¹,
- so zreteľom na oznámenie Komisie o reforme spoločnej politiky rybného hospodárstva (plán postupu) (KOM(2002)0181),
- so zreteľom na oznámenie Komisie o nástrojoch správy založených na právach rybolovu (KOM(2007)0073),
- so zreteľom na článok 45 rokovacieho poriadku,
- so zreteľom na správu Výboru pre rybné hospodárstvo (A6-0060/2008),
- A. keďže Komisia v zelenej knihe o reforme spoločnej politiky rybného hospodárstva vyjadrila názor, že alternatívne mechanizmy správy by mohli zohrať významnú doplnkovú úlohu pri správe rybného hospodárstva Spoločenstva,
- B. keďže Komisia iniciovala diskusiu o správe založenej na právach rybolovu,
- C. keďže viaceré zúčastnené strany už predložili svoje príspevky do diskusie,
- D. keďže sa predtým vypracovalo množstvo štúdií o správe založenej na právach, ale ani v jednej z nich sa nevenovala pozornosť všetkým prímorským členským štátom EÚ,
- E. keďže však boli mnohé štúdie venované prevádzke a vplyvu systémov v EÚ, ako aj mimo nej, ktoré umožňujú prenos práv rybolovu za ekonomickú protihodnotu,
- F. keďže Komisia teraz zverejnila výzvu na predkladanie ponúk na vypracovanie štúdie,
- G. keďže Komisia vyhlásila, že zatiaľ nemá v pláne meniť existujúce správne systémy, ale zároveň sa vyjadrila o zámere zaviesť zmeny v realizácii spoločnej politiky rybného hospodárstva a že preto hľadá vhodné alternatívy,
- H. keďže systémy správy rybolovu existujúce v Európskej únii, osobitne systém celkových prípustných úlovkov (TAC) a kvót, nie sú odpoveďou na problémy tohto odvetvia a keďže je potrebné a dôležité, aby sa viedla široká diskusia na túto tému, v rámci ktorej sa posúdia pozitívne a negatívne stránky ich prípadného prijatia,

¹ Ú. v. ES L 358, 31.12.2002, s. 59. Nariadenie naposledy zmenené a doplnené nariadením Rady (ES) č. 865/2007 (Ú. v. EÚ L 192, 24.7.2007, s. 1).

- I. keďže je preto dôležité zvážiť spôsoby, ktorými by sa mohlo zlepšiť fungovanie spoločnej politiky rybného hospodárstva, najmä prostredníctvom politiky správy rybolovu, ktorých súčasné nedostatky sú zrejmé,
- J. keďže žiadne zmeny nie sú zlepšeniami, ak sa nimi nezabezpečí, aby sa zdroje využívali spôsobom, ktorým sa vytvárajú trvalo udržateľné hospodárske, environmentálne a sociálne podmienky,
1. víta skutočnosť, že Komisia otvorila diskusiu o správe založenej na právach rybolovu pred uskutočnením potrebných zmien existujúcej politiky správy;
 2. domnieva sa, že morské biologické zdroje sú spoločným verejným majetkom;
 3. je presvedčený, že tieto práva by sa nemali chápať ako vlastnícke práva, ale ako druh užívacieho práva alebo práva na lov, a podľa toho prihliadať na príslušné obmedzenia;
 4. uznáva však zároveň, že existujú samostatne identifikovateľné systémy správy založenej na právach, ktoré vychádzajú z rôznych koncepcií:
 - a) toho, komu sa má právo udeliť, podmienok jeho prevoditeľnosti a jeho obchodovateľnosti za hospodársku hodnotu,
 - b) rozsahu práva, predovšetkým či je z hľadiska miesta, kde sa má uplatňovať, stanovené množstvo, ktoré možno loviť, alebo intenzita, ktorú možno dosiahnuť;
 5. víta skutočnosť, že Komisia uverejnila výzvu na predkladanie ponúk na vypracovanie podrobnej štúdie o rôznych systémoch správy;
 6. domnieva sa, že stanovené obdobie, v ktorom má prebiehať diskusia, je príliš krátke, a žiada o jeho predĺženie, aby sa zabezpečilo náležité preskúmanie a overenie rôznych možností, ktoré sa ponúkajú, ako aj ich následkov;
 7. uznáva však, a to dokonca ešte pred vypracovaním štúdie, že zjavne existuje široká škála takýchto systémov a že väčšina, ak nie všetky, používajú určitú formu správy založenej na právach, ak sa chápe v najširšom zmysle; uznáva tiež, že experimenty so správou založenou na právach rybolovu v členských štátoch, ktoré zaviedli takéto systémy, mali v mnohých ohľadoch veľmi pozitívne dôsledky, napr. z hľadiska zníženia kapacity;
 8. pokladá za rovnako zjavné, že formy používaných správ založených na právach na úrovni Spoločenstva a v rámci prinajmenšom niektorých členských štátov sú hybridné, a to z hľadiska udeľovania práv a ich prevoditeľnosti/obchodovateľnosti, ako aj z hľadiska spôsobu, ktorým sa stanovuje ich rozsah;
 9. berie na vedomie stupeň komplexnosti danej záležitosti a ťažkosti, ktoré predstavuje prechod na jeden systém, či už dosiahnutý zosúladením postupov jednotlivých členských štátov alebo jeho riadením na úrovni Spoločenstva;
 10. napriek tomu zastáva názor, že tieto ťažkosti nie sú neprekonateľné, čo dokazuje skutočnosť, že správu založenú na právach rybolovu zaviedli mnohé krajiny a regióny, ktoré majú najväčšie záujmy týkajúce sa rybolovu na celom svete, a vzhľadom na to, že tento systém by mohol veľmi pozitívne prispieť k správe niektorých flotíl Spoločenstva,

mali by sa zväziť aspoň možnosti jeho zahrnutia do spoločnej politiky rybného hospodárstva;

11. považuje za potrebné zistiť, ako by mohli zmeny, predovšetkým zavedenie individuálnych prevoditeľných kvót v rámci celého Spoločenstva a prístupu na základe iných práv, vplývať na:
 - relatívnu stabilitu a jej úlohu pri udržiavaní životaschopnosti spoločenskíev závislých od rybolovu,
 - stupeň koncentrácie vlastníctva takýchto práv a z toho vyplývajúce sociálno-ekonomické následky,
 - prípadné výhody veľkých spoločností na úkor malých podnikov alebo miestneho rybolovu,
 - obavy, že by s tým mohli súvisieť dodatočné náklady odrádzajúce od investovania do plavidiel, vybavenia, bezpečnosti a pracovných podmienok,
 - pravdepodobnosť, že kvóty nebudú vlastniť subjekty aktívne vykonávajúce rybolov,
 - problémy prirodzene súvisiace s procesom počiatočného udeľovania práv a s poskytovaním neočakávaných výhod tým, ktorým sa udeľujú,
 - riziko nadmernej koncentrácie práv;
12. domnieva sa, že tieto otázky sa musia riešiť pred akýmkoľvek krokom k vytvoreniu jednotného systému, napr. možnosť stanovenia limitu pre akumuláciu práv rybolovu,
13. domnieva sa, že dôraz by sa mal klásť aj na pozitívne stránky správy založenej na právach rybolovu, o ktorých existuje všeobecná zhoda, čo zahŕňa aj tieto skutočnosti:
 - dochádza k väčšej racionalizácii správy, keďže vlastníci práv sú priamo zodpovední za správu a dodržiavanie všeobecných pravidiel, čo všeobecne zvyšuje podnikateľské kapacity v príslušnom odvetví a obmedzuje závislosť od odborníkov, maklérov a verejného financovania,
 - monitorovanie flotíl, na ktoré sa uplatňuje tento systém je jednoduchšie, pretože sa dajú presne určiť plavidlá s právami,
 - obmedzuje sa odpad, pretože je možné kúpiť práva rybolovu druhov, pre ktoré existuje len malý počet kvót,
 - flotily sa zvyčajne snažia, aby boli ziskové, čo vedie vo všeobecnosti k zníženiu kapacity vyradením najstarších a najneefektívnejších plavidiel,
 - najjednoduchšie by sa tento systém dal zaviesť pridelovaním kvót v súlade s relatívnou stabilitou jednotlivých členských štátov tak, že ani táto podmienka by nebola dotknutá;
14. zároveň sa pýta, či je jeden systém správy založenej na právach za akýchkoľvek okolností vhodný pre rozličné typy rybného hospodárstva;

15. upozorňuje v tejto súvislosti na rozličné požiadavky rybolovu len jedného druhu a viacerých druhov a na osobitnú situáciu drobných rybárov;
16. domnieva sa, že by sa mali prijať osobitné opatrenia týkajúce sa drobných rybárov, buď prostredníctvom kritérií so zreteľom na vzdialenosť od pobrežia, alebo vyhradením časti kvót pre nich;
17. víta preto skutočnosť, že Komisia nemá v tomto období v úmysle zasahovať do súčasných systémov správy;
18. domnieva sa však, že by sa mali napriek tomu ďalej zvažovať výhody a nevýhody jednotlivých systémov správy založených na právach;
19. považuje za potrebné zabrániť ekonomickému narušeniu v odvetví rybolovu, ktoré poškodzuje malých vlastníkov lodí, najmä drobných rybárov;
20. uznáva, že takéto systémy za predpokladu, že sú náležite pripravené, môžu podporiť hospodársku účinnosť; zdôrazňuje, že táto účinnosť je cieľom každej hospodárskej politiky a že v záujme spoločnej politiky rybného hospodárstva je dosiahnuť ziskové odvetvie rybolovu, ktoré bude čoraz nezávislejšie od verejných financií;
21. domnieva sa, že vzhľadom na to, že rybné hospodárstvo je spoločnou politikou, mechanizmy správy založené na právach rybolovu by sa mali schvaľovať na úrovni Spoločenstva, čo umožní zlepšiť správu rybolovných zdrojov;
22. je presvedčený, že hospodárska účinnosť má význam dovtedy, kým bude podporovať ciele spoločnej politiky rybného hospodárstva;
23. vyzýva Komisiu, aby v súlade s tým zabezpečila, aby všetky štúdie o správe založenej na právach, ktoré iniciuje, sa budú venovať:

I. poskytovaniu komplexného obrazu a analýzy systémov správy, ktoré v súčasnosti fungujú v členských štátoch;

II. pohľadu na základné koncepcie týkajúce sa správy založenej na právach z hľadiska:

- a) toho, komu možno udeliť práva, na koho ich možno previesť a či sú obchodovateľné, spolu s akýmikoľvek príslušnými obmedzeniami,
- b) rozsahu práv, t. j. či sú vymedzené z hľadiska miesta, množstva (výstup) alebo intenzity (vstup) alebo ich kombinácie,

III. hodnoteniu efektívnosti každej uvedenej koncepcie pri dosahovaní cieľov spoločnej politiky rybného hospodárstva pomocou poznatkov získaných z existujúcich systémov správy z hľadiska:

- a) zvýšenia kvality života tých, ktorí sú zamestnaní v odvetví rybolovu,
- b) trvalo udržateľnej morskej ekológie, v rámci ktorej sa ochraňujú populácie rýb,
- c) udržiavania životaschopnosti spoločenských závislých od rybolovu,

d) rozsahu koncentrácie vlastníctva práv rybolovu, ku ktorému viedlo zavedenie tohto systému, a straty zamestnania,

e) hospodárskej účinnosti odvetvia rybolovu,

IV. skúmaniu týchto otázok osobitne pre jednotlivé typy rybného hospodárstva, a to v rámci vôd Spoločenstva aj mimo nich;

24. nalieha na Komisiu, aby dala na diskusiu na túto tému dlhšie obdobie;

25. poveruje svojho predsedu, aby postúpil toto uznesenie Rade, Komisii, vládam a parlamentom jednotlivých členských štátov, regionálnym poradným radám a Poradnému výboru pre rybné hospodárstvo a akvakultúru.

DÔVODOVÁ SPRÁVA

Charakter daných práv

Prvá otázka, ktorú treba v súvislosti so správou založenou na právach rybolovu riešiť, sa týka typu prerokúvaných práv. Mnohí, pochopiteľne, namietajú proti tomu, aby sa tieto práva považovali za práva vlastnícke, keďže to v sebe zahŕňa súkromné vlastníctvo verejného zdroja. Zároveň je jasné, že takéto vlastníctvo sa získava v prípade ulovených rýb.

Správnou paralelou sa preto zdá byť *užívacie právo*, právo na výnos, ktoré je zmluvným právom a riadi sa podľa záväzkového práva, a nie podľa majetkového práva. Je to dôležité preto, že *užívacie právo* zahŕňa záväzok nepoškodiť zdroj, z ktorého pochádza výnos. Podobne možno toto právo načas obmedziť a/alebo podriaďiť iným podmienkam.

Napríklad podľa rímskeho práva mohol síce držiteľ *užívacieho práva* prenajať alebo predať užívanie tohto práva, nemohol však postúpiť *užívacie právo* ako také a naďalej zodpovedal za škody spôsobené nájomcom alebo kupcom. Je preto dôležité poznamenať, že možno uplatniť obmedzenia na prevoditeľnosť práva, ako aj na podmienky, podľa ktorých sa právo ako také vlastní.

Systémy udeľovania práv

Podstatou širokej škály a zjavnej komplexnosti existujúcich systémov sú určité základné koncepcie.

V prvom rade ide o koncepciu udeľovania a prevoditeľnosti práva na rybolov.

- Právo sa môže udeliť spoločenstvám aj jednotlivcom.
- Môže sa prevádzať zo spoločenstiev na jednotlivcov (a z jednotlivcov späť na spoločenstvá), medzi spoločenstvami a z jedného jednotlivca na druhého.
- Táto prevoditeľnosť však môže byť obmedzená viacerými spôsobmi. Napríklad jednotlivec môže previesť právo iba späť na spoločenstvo alebo na iného jednotlivca v rámci toho istého spoločenstva.
- Prevoditeľnosť sa stáva obchodovateľnosťou, keď sa prevod práva uskutočňuje za hospodársku hodnotu.
- Na základe podmienok, za ktorých je právo obchodovateľné, sa môže stanoviť výška tejto hospodárskej hodnoty.

V druhom rade ide o koncepciu rozsahu práva.

- Rozsah práva sa obyčajne vymedzuje na základe:
 - miesta, na ktorom sa môže právo uplatňovať,
 - množstva rýb, ktoré možno vyloviť (výstup z uplatňovania práva),
 - povolenej intenzity (povolený vstup do uplatňovania práva),
 - ich kombinácie.

- Rozsah práva sa môže okrem toho upraviť osobitnými pravidlami, ako sú pravidlá, ktorými sa zakazuje vyhadzovanie odpadu či zavádzajú sa uzavreté oblasti.
- Rozsah práva v akomkoľvek čase je ďalším faktorom pri určovaní jeho hospodárskej hodnoty.

S takýmito koncepciami sa pracuje na úrovni EÚ.

V prvom rade EÚ ako spoločenstvo udeľuje právo iným spoločenstvám, ktoré predstavujú jednotlivé členské štáty. Do veľkej miery prenecháva ďalšie prevody na členské štáty, ktoré podľa vlastného uváženia rozdeľujú právo medzi spoločenstvá a/alebo jednotlivcov v rámci nich.

Umožňuje tiež výmeny medzi členskými štátmi, aj keď sa čoraz viac nalieha na jej vlastnú kompetenciu opätovne pridelovať možnosti rybolovu v prípade ich nedostatočného využitia.

Za určitých okolností považuje práva za obchodovateľné (napríklad pri rokovaní o výmene kvót a uzatváraní partnerských dohôd o rybolove s tretími krajinami).

V druhom rade, pokiaľ ide o rozsah práva, ide o jednoznačne hybridný prístup, pri ktorom sa miesto odráža v zásade relatívnej stability, množstvo (výstup) predstavujú celkové povolené výlovy a kvóty a intenzita (vstup) sa vymedzujú pravidlami týkajúcimi sa kapacity, vybavenia, dní na mori a podobne.

Zdá sa, že väčšina členských štátov, ak nie všetky, má z hľadiska udeľovania a prevoditeľnosti práva alebo jeho rozsahu (alebo oboch) tiež hybridné systémy. Tento obraz je však veľmi rozmanitý. To predovšetkým platí, pokiaľ ide o mieru, v akej sa prevoditeľnosť práva na rybolov uznáva zákonom, a spôsob, akým sa uznáva.

V súčasnosti nie sú k dispozícii dostatočné informácie, z ktorých by vychádzalo hodnotenie týchto skutočností, a preto je štúdia Komisie veľmi vítaná.

Ako obstáli systémy z hľadiska hospodárskej účinnosti?

V roku 2006 sa štúdia organizácie OECD zaoberala deviatimi rozličnými systémami správy založenej na právach. Analyzoval sa v nej každý typ systému s primárnym cieľom vyhodnotiť jeho hospodársku účinnosť. Ak uvedené zhrnieme, ide o schopnosť predchádzať tomu, aby príliš veľa rybárov lovilo príliš málo rýb.

Hodnotili sa tieto vlastnosti práv: výlučnosť, trvanie, kvalita vlastníctva práva, prevoditeľnosť, deliteľnosť a pružnosť. (Všetkým vlastnostiam sa pripisoval rovnaký význam – to je prístup, ktorý možno spochybniť dokonca aj v prípade, že do úvahy sa berie iba hospodárska účinnosť.)

Štyrmi najlepšie hodnotenými systémami boli teritoriálne užívacie práva, kvóty na úlovok založené na spoločenstve, individuálne prevoditeľné kvóty a individuálne prevoditeľné kvóty intenzity.

Po argumentoch uvedených v predchádzajúcej kapitole by bolo lepšie, keby sa individuálne prevoditeľné kvóty a individuálne prevoditeľné kvóty intenzity nenazývali prevoditeľné, ale skôr obchodovateľné.

Aká účinná je hospodárska účinnosť?

Na makroúrovni je cieľom hospodárskej účinnosti dosiahnutie súladu medzi počtom tých, ktorí pôsobia v odvetví rybolovu a dostupnosťou rýb. V prípade, že tento počet prekračuje dostupnosť rýb, za mechanizmus primeraného zníženia sa považuje prevoditeľnosť/obchodovateľnosť.

Najmä obchodovateľnosť môže slúžiť ako prostriedok poskytovania kompenzačnej hodnoty, keď sa právo na rybolov preniesie na iného držiteľa a prispeje tak k ukončeniu rybolovných činností.

Aj krátkodobá prevoditeľnosť/obchodovateľnosť je nepochybne účinným prostriedkom riešenia prekročených a vyčerpaných kvót.

Kým prevoditeľnosť je nevyhnutná na začatie rybolovných činností, existujú obavy, že obchodovateľnosť môže pre ne znamenať prekážku.

Rovnako existujú obavy, že náklady na získanie práva na rybolov môžu znížiť schopnosť rybárov investovať do ďalších aspektov svojich činností, ako sú vylepšovania plavidiel a vybavenia.

A napokon, ak sa obchodovateľnosť náležite nekontroluje, môže viesť k príliš veľkej koncentrácii práva na rybolov a môže tiež umožniť, aby ho vlastnili jednotlivci a organizácie mimo aktívneho rybolovného priemyslu.

S verejnou oblasťou súvisia aj hospodárske otázky, ako sú pokrytie nákladov, dane z prevodu a tak ďalej, keďže môžu mať vplyv na hospodársku účinnosť.

Do akej miery prispieva hospodárska účinnosť k plneniu cieľov spoločnej politiky rybného hospodárstva?

Hospodárska účinnosť nemá hodnotu sama osebe, je hodnotná iba do tej miery, do akej prispieva k plneniu cieľov spoločnej politiky rybného hospodárstva. Tie možno zhrnúť takto:

- Zvýšenie kvality života tých, ktorí sú zamestnaní v odvetví rybolovu.
- Ochrana populácií rýb v súvislosti s trvalo udržateľnou morskou ekológiou a v súvislosti s tým stabilné a trvalé zásobovanie trhov kvalitnými rybami.
- Udržiavanie životaschopnosti spoločenstiev závislých od rybolovu.

Z predchádzajúcej kapitoly vyplývajú isté pochybnosti o úlohe hospodárskej účinnosti ako prostriedku na dosiahnutie prvého z uvedených cieľov. Predovšetkým vznik dodatočných nákladov by mohol mať nepriaznivé účinky na bezpečnosť a pracovné podmienky.

Ak sa uvažuje o zachovaní populácií rýb, treba poznamenať, že medzi hospodárskou účinnosťou a ukončením nadmerného rybolovu nemusí byť žiadna súvislosť. Vyskytujú sa aj názory, že rybári sú tak nútení k tomu, aby konali vo svojom vlastnom dlhodobom záujme s cieľom trvalej udržateľnosti populácií rýb. Pokiaľ však ide o túto záležitosť, je potrebné zhromaždiť viac dôkazov. Je otázne, či to závisí od obmedzovania prevoditeľnosti na subjekty aktívne vykonávajúce rybolov, pretože v prípade zániku populácií rýb by finančné inštitúcie jednoducho investovali niekam inam.

Existujú tiež obavy, že hospodárska účinnosť by v skutočnosti mohla viesť k nežiaducim postupom, napríklad k vyhadzovaniu odpadu z výlovu a „vyberaniu hrozienok“ (tzv. high-grading), ako spôsobu kompenzácie nákladov na nadobudnutie obchodovateľných práv.

Pokiaľ ide o životaschopnosť spoločností závislých od rybného hospodárstva, hlavnou otázkou je vplyv obchodovateľných práv na relatívnu stabilitu. Obavy pramenia z toho, že práva, ktoré boli príliš široko obchodovateľné, by v pomerne krátkom časovom úseku zbavili tieto spoločnosti práva na rybolov, a tým aj hlavného prostriedku ich obživy. Tieto obavy sú vážne predovšetkým v súvislosti s pobrežným rybolovom v malom rozsahu.

Záver

Správa založená na právach má nepochybne výhody aj nevýhody, aktuálne aj potenciálne. Tie sa líšia podľa charakteru fungujúceho systému aj podľa osobitných spôsobov, ktorými sa právo udeľuje, stáva prevoditeľným/obchodovateľným a ktorými sa stanovuje jeho rozsah.

Komisia objasnila, že momentálne nemá v úmysle zasahovať do súčasných systémov správy, ktoré zostávajú v pôsobnosti členských štátov. S hybridným charakterom súčasných systémov by bol prechod na jediný systém, či už používaný iba v rámci jednotlivých členských štátov alebo fungujúci na úrovni Spoločenstva, skutočne veľmi zložitý.

Nevyplýva to len z rozličných fungujúcich právnych režimov. Je to dôsledok obáv v súvislosti s princípmi, na základe ktorých by sa mohlo uskutočňovať počiatočné udeľovanie, s otázkou vhodnej kompenzácie za stratené práva a so spravodlivosťou poskytovania neočakávaných výhod pre tých, ktorým sa opätovne udeľujú práva.

Ďalším problémom je, že keď už raz určité typy systémov správy založenej na právach začnú fungovať, nemožno ich už potom účinne zvrátiť.

Z tohto bezpodmienečne vyplýva, že bez dôkladnejších informácií, konzultácií a analýz sa nemajú podniknúť žiadne kroky, a to ani na úrovni výmeny najlepších postupov medzi členskými štátmi. Iba takto bude možné stanoviť, čo vlastne osvedčeným postupom je.

Takýto prístup by mohol navyše ukázať, že pre rozličné typy rybného hospodárstva sú vhodné rozličné systémy.

Odporúčania

Všetky štúdie o správe založenej na právach, ktoré iniciuje Komisia, by sa mali zameriavať na:

1. poskytovanie komplexného obrazu a analýzy systémov správy, ktoré v súčasnosti fungujú v rámci členských štátov;
2. pohľad na základnú koncepciu správy založenej na právach z hľadiska:
 - c) toho, komu možno udeliť práva, na koho ich možno previesť a či sú obchodovateľné, spolu s akýmkoľvek príslušnými obmedzeniami,
 - d) rozsahu práv, t. j. či sú vymedzené z hľadiska miesta, množstva (výstup) alebo intenzity (vstup) alebo ich kombinácie;
3. hodnotenie efektívnosti každej spomínanej koncepcie pri dosahovaní cieľov spoločnej politiky rybného hospodárstva pomocou informácií získaných z existujúcich systémov správy z hľadiska:
 - d) zvýšenia kvality života tých, ktorí sú zamestnaní v odvetví rybolovu,
 - e) trvalo udržateľnej morskej ekológie, v zmysle ktorej sa zachovávajú populácie rýb,
 - f) udržiavania životaschopnosti spoločenstiev závislých od rybolovu;
4. skúmanie týchto otázok pre každý z rozličných typov rybného hospodárstva zvlášť, a to v rámci vôd Spoločenstva aj mimo nich.

POSTUP

Dátum prijatia	28.2.2008
Výsledok záverečného hlasovania	+: 21 -: 3 0: 1
Poslanci prítomní na záverečnom hlasovaní	Alfonso Andria, Elspeth Attwooll, Marie-Hélène Aubert, Iles Braghetto, Luis Manuel Capoulas Santos, Paulo Casaca, Zdzisław Kazimierz Chmielewski, Avril Doyle, Emanuel Jardim Fernandes, Carmen Fraga Estévez, Duarte Freitas, Ioannis Gklavakis, Hélène Goudin, Pedro Guerreiro, Ian Hudghton, Heinz Kindermann, Rosa Miguélez Ramos, Marianne Mikko, Philippe Morillon, Seán Ó Neachtain, Struan Stevenson, Catherine Stihler, Margie Sudre, Cornelis Visser
Náhradníci prítomní na záverečnom hlasovaní	Thomas Wise
Náhradníci (čl. 178 ods. 2) prítomní na záverečnom hlasovaní	Francesco Ferrari